

Một Chuyện Bình Thường

*Tôi đọc báo Người Việt, online, ngày 18 tháng 5, 2018,
thấy bản tin này:*

•

Tiền và nữ trang tìm thấy trong két sắt vứt bỏ ở vườn sau nhà tại New York. (Hình: CNN)

NEW YORK, New York (NV) — Từ mấy năm qua, hai ông bà Matthew và Maria Colonna-Emanuel cứ nghĩ rằng miếng sắt rỉ sét nằm trong lùm bụi lẩn trong hàng cây ở sân sau nhà họ là một phần của hộp chứa dây cáp truyền hình hay dây điện.

Nhưng thực ra không phải vậy. Đây là một két sắt, trong chứa các món trị giá tổng cộng khoảng \$52,000, gồm tiền mặt, vàng và kim cương, theo bản tin của CNN.

Hai vợ chồng này đã nhìn thấy hộp sắt kia, sau rặng cây, kể từ khi mới dọn về căn nhà tại Staten Island, tiểu bang New York này. Nhưng họ chẳng chú ý cho lắm.

“Tôi nghĩ đây chỉ là hộp điện mà thôi,” theo lời ông Matthew Colonna-Emanuel cho đài WCBS hay.

Khi cây cối trong vườn họ bị thú hoang kéo đến phá hoại, họ mới nhìn thấy cái hộp rõ ràng hơn.

“Tôi dễ dàng nhận ra hộp này sau khi các con nai ăn hết cây cỏ chung quanh,” ông Matthew nói.

Sau khi đào hộp lên, họ mới thấy đây thật sự là một két sắt cũ, đã han rỉ.

Và trong két này, hai vợ chồng thấy các tờ giấy bạc ẩm ướt, nhiều món nữ trang bỏ trong các bao nhựa.

“Nhiều tờ giấy \$100, nữ trang, kim cương, nhẫn cưới, vàng và ngọc thạch. Thật là điều bồng hoàng cho chúng tôi,” ông Matthew nói với đài WCBS.

Trong két này cũng có mảnh giấy có ghi một địa chỉ. Khi Google địa chỉ này, họ mới biết rằng đây là một tòa nhà ở thành phố New York, và người chủ chính là một người hàng xóm của họ hiện nay.

“Tôi gõ cửa nhà họ và hỏi rằng từ trước đến giờ họ có khi nào bị trộm hay không, và họ trả lời là có,” ông Matthew cho hay.

Két sắt khi được đào lên. (Hình: CNN)

Theo sở cảnh sát, có vụ trộm xảy ra ở khu này vào ngày sau lễ Giáng Sinh năm 2011. Món đồ duy nhất bị lấy đi là một két sắt. Két sắt có nhiều tiền mặt, nữ trang và các món đồ khác: trị giá tổng cộng là \$52,000 theo cảnh sát.

Matthew cho hay vợ chồng hàng xóm kia không thể nào tin được là két sắt cũ của họ đã được tìm lại. Có vẻ là kẻ trộm, vì lý do gì đó đã vút lại két sắt vào vườn nhà ông bà Colonna-Emanuel.

Khi được hỏi là tại sao không giữ két sắt này cho riêng mình, bà Maria Colonna-Emanuel: "Không thể nào có điều đó. Đây không phải là tài sản của chúng tôi."

"Phần thưởng của chúng tôi là nhân quả (karma). Nhân quả tốt lành," ông Matthew nói thêm. **(V.Giang)**

*

Tôi nghĩ: mình nên chép lại Một Chuyện Rất Bình Thường...nhưng không phải thấy luôn...bởi vì phi thường quá! Không có Đạo-Khả-Đạo, không có Danh-Khả-Danh...bởi đời không-có-chuyện-lạ? Thì, đây, chuyện bình thường!

Có nhiều người thắc mắc: "Mình mở rộng tay ôm / mà ôm ai mới được?". Quả thật khó nói trước / mình sẽ yêu thương ai...khi Chúa phán: "Không Có Ngày Mai", khi Phật phán: "Không Có Đời Hậu Kiếp"... Sống, ai ai cũng biết: Mình Chỉ Có Hôm Nay!

Bạn từ Đông sang Tây, chắc thấy nhiều nhà mới...xây xong từ hôm-qua? Bạn hãy ngó xa, xa...thấy mờ, mờ hư ảo? Hàn Mạc Tử, rút thơ từ tay áo: "Ở đây sương khói mờ nhân ảnh, ai biết tình ai có đậm đà?". Đó là lời thiết tha! Đó là thơ tha thiết! Coi như tôi-không-biết, chỉ chép báo đọc chơi...

Không có gì xa xôi. Tất cả đều gần gũi. Tại mình không nhớ tới, không chờ đợi, cả mình! Nếu tôi mà làm thính, tôi là người "ích kỷ". Tôi dặn lòng chung thủy: "Sống là Sốt là Chia". Nhìn Non Nước mình, kia...ai, ai không bắt mắt? Thôi, nghĩ trời mưa, nắng...Đời: Chiến Quốc, Xuân Thu! Mùa Xuân ai đợi đâu? Mùa Xuân có tới đâu!

Hôm nay, ngày vào Hạ, tôi kể chuyện bình thường. Bạn thấy tôi dễ thương, soi gương đi, cười nhẹ...làm như làn gió khẽ / thổi tóc người yêu, bay!

Tôi muốn thơ-hôm-nay / là bài-thơ-tình-ghĩa...Có thể người đắm lệt, có thể người mắt khô...thì gì...cũng là Thơ (tôi viết Hoa cho Đẹp)!

Tôi có nên đi khép / lại, Cánh-Cửa-Nhân-Gian? Đừng để tôi lan man, tội tình tôi, người ạ! Bài thơ này không lạ...Đây là chuyện-bình-thường, đọc nhé! Tôi biết ơn...

Trần Văn Lệ